

Arrest

nr. 100 562 van 8 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 oktober 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 december 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker legde op 8 februari 2010 samen met A.H., een Belgisch onderdaan, een verklaring tot wettelijke samenwoning af bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Edegem.

1.2. Verzoeker diende, in functie van A.H., op 3 maart 2010 een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 8 juni 2010 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Verzoeker legde op 23 februari 2012 samen met V.d.P. een verklaring tot wettelijke samenwoning af bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen.

1.5. Verzoeker diende, in functie van V.d.P., een Belgisch onderdaan, op 2 mei 2012 een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 8 oktober 2012 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing, die verzoeker op 8 november 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 02.05.2012 werd ingediend door:

Naam: [Z.]

Voorna(a)m(en): [O.]

Nationaliteit: Marokko

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-Foto's zonder datum: Bijgevolg kunnen de voorgelegde foto's onmogelijk dienen als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie. Immers, er kan niet afgeleid worden van wanneer deze foto's dateren.

-Een Buzzy Pazz geldig van 29/11/2011 tot en met 28/01/2012 op naam van [Z.O.] : Deze Buzzy Pazz is echter te recent om te kunnen dienen als bewijs van de duurzame relatie. Daarenboven is de naam van de partner van betrokkene er niet op terug te vinden.

-Lidmaatschap Just fun: Melding dat hij lid is sedert 2010. Dit bewijst echter niet dat er een relatie is tussen beide. Immers, van 08.02.2010 tot 31.01.2012 had betrokkene immers nog een verklaring wette[l]ijke samenwoont open met iemand anders.

-Volmachten geschreven door de partner op 13/11/2011 en 06/02/2012: Aangezien deze volmachten te recent zijn kunnen ze niet dienen als voldoende bewijs dat betrokkenen elkaar reeds twee jaar kennen. Daarenboven bewijst een dergelijke volmacht niet dat betrokkenen een relatie hebben met elkaar, enkel dat ze mekaar het vertrouwen geven om een administratieve handeling te stellen.

-Aankoopbewijzen Just fit: Dit bewijst dat het abonnement betaald is, echter niet dat er een relatie is tussen beide.

Uit het Rijksregister blijkt evenmin dat betrokkenen een jaar voor de aanvraag samengewoond hebben.

De verklaring wettelijke samenwoont werd afgesloten op 23/02/2012.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In twee middelen die samen kunnen worden behandeld voert verzoeker de schending aan van artikel 52, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij verschaft volgende toelichting:

“In de thans bestreden beslissing wordt ten onrechte gesteld dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond dat hij sedert twee jaar een duurzame en stabiele relatie heeft met zijn partner, mevrouw [V.d.P.]

In de bestreden beslissing wordt ten onrechte geoordeeld dat de stukken van verzoeker niet bewijzen dat:

- *Zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag OF,*
- *Dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal hebben ontmoet en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen OF,*
- *Dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.*

Verzoeker meent dat de door hem bijgebrachte stukken wel degelijk aantonen dat hij en zijn vriendin sedert meer dan één jaar hebben samengewoond voor de aanvraag op datum van 02 mei 2012.

De verklaring van wettelijke samenwoning van verzoeker en zijn vriendin dateert weliswaar pas van 23 februari 2012 maar de facto woont verzoeker al veel langer, nl. sedert augustus 2010 samen met zijn vriendin op het adres Fuggerstraat 4 te 2060 Antwerpen.

Dit blijkt onder meer uit de stukken onder nummer 4 van het bijgevoegd stukkenbundel van verzoeker: het lidmaatschap en de accountgegevens bij Fitnesscentrum Just Fit gelegen aan de Oudaan te Antwerpen.

In de bestreden beslissing wordt één keer verkeerdelijk naar Just Fun verwezen, terwijl het om stukken gaat die betrekking hebben op fitnesscentrum Just Fit.

Welnu, uit stukken nr. 4 blijkt dat verzoeker zich heeft ingeschreven bij Just Fit met de vermelding van zijn adres Fuggerstraat nr. 4 te 2060 Antwerpen op datum van 10 september 2010.

Verzoeker woonde toen al bij zijn huidige vriendin op het adres waar zij nu ook officieel samenwonen, Fuggerstraat nr. 4.

In tempore non suspecto gaf verzoeker dit adres al op als zijn werkelijke verblijfadres op datum van 10 september 2010.

Het officiële adres van verzoeker was toen nog niet gewijzigd naar Fuggerstraat, mede door de vrees van verzoeker om uitgewezen te worden gezien zijn precair verblijfsstatuut, maar het feit dat hij dit adres heeft opgegeven bij de aanvraag van zijn fitnessabonnement, toont toch afdoende aan dat verzoeker in deze periode al woonachtig was in de Fuggerstraat nr. 4.

Het wordt niet betwist en blijkt onomstotelijk uit het rijksregister dat vriendin mevrouw [V.d.P.] steeds op het adres Fuggerstraat 4, 2060 Antwerpen heeft gewoond.

Verzoeker toont met de stukken nr. 4 aan dat hij en zijn vriendin al meer dan een jaar onafgebroken hebben samengewoond voor de aanvraag tot verblijf voor meer dan drie maanden.

In de bestreden beslissing wordt geargumenteed dat de melding dat verzoeker lid is sedert 2010 nog niet bewijst dat er toen een relatie was met verzoeker. In de bestreden beslissing wordt er voorbij gegaan aan het feit dat het adres van verzoeker, opgegeven in tempore non suspectu in 2010, al

aangeeft dat hij op dat ogenblik al samenwoonde bij zijn huidige vriendin. Het feit dat zijn adres officieel nog ergens anders stond, doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker bewijst wel degelijk de samenwoonst sedert september 2010 en dus ruim een jaar voor de aanvraag.

Door dit bewijs te miskennen en louter te statuëren dat een abonnement op de fitness nog geen bewijs is van een relatie, is in de bestreden beslissing het hierboven aangehaalde middel geschonden.

In hetzelfde verband kadert het bewijsstuk van de buzzy pas (stuk nr. 5).

Natuurlijk staat de naam van zijn vriendin niet vermeld op de Buzzy Pass van verzoeker, zoals de bestreden beslissing aangeeft. Wat wel blijkt uit deze Buzzy Pass is dat het adres van verzoeker anno december 2011 in realiteit al in de Fuggerstraat 4 te 2060 Antwerpen was, hoewel dit nog niet officieel zo was aangepast in de gegevens van het rijksregister.

Uit de stukken 4 en 5 blijkt dat verzoeker al meer dan een jaar voor de aanvraag op 02 mei 2012 de facto samenwoonde met zijn vriendin.

[...]

Verzoeker heeft met zijn stukken willen aantonen dat hij een ernstige, waarachtige en langdurige relatie heeft met mevrouw [d.P.]

Bij deze stukken hoorde tevens een bijkomende uitleg. In de bestreden beslissing zijn de stukken wel kort beoordeeld, doch is met de uitleg van verzoeker bij deze stukken en hun achtergrond geen enkele rekening gehouden.

Daardoor zijn de stukken manifest foutief beoordeeld en is de motiveringsplicht van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen geschonden, alsmede het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker heeft vooreerst een aantal foto's bij gebracht. In de bestreden beslissing wordt geponeerd dat niet zou kunnen worden afgeleid van wanneer deze foto's dateren.

Deze melding is pertinent onjuist. Op de foto's bijgebracht onder stuk nr. 2 zijn de data zichtbaar. Verzoeker had de foto's op een USB-stick en wilde deze zo laten zien. Het hangt er dan van af met welk software programma en onder welke instellingen men de foto's bekijkt of er automatisch een datum verschijnt of niet.

Verzoeker heeft de foto's thans afgedrukt onder de instelling dat de datum van het nemen van de foto's wordt getoond. Dit was ook mogelijk bij het onderzoek en bij nemen van de bestreden beslissing.

Stellen dat uit de foto's geen datum kan worden afgeleid is dus pertinent onjuist en maakt een foute argumentatie uit welke mogelijk zijn invloed kan hebben gehad op de te nemen beslissing.

Een tweede punt van gebrekkige argumentatie betreft de interpretatie van de stukken van Just Fit.

Verzoeker legde zoals supra uiteengezet deze stukken neer om aan te tonen dat zijn werkelijke verblijfplaats in september 2010 al gevestigd was op de Fuggerstraat nr. 4 te 2060 Antwerpen waar zijn vriendin mevrouw [d.P.] woonachtig was en is.

Deze uitleg is klaarblijkelijk over het hoofd gezien bij het nemen van de bestreden beslissing. In de motivering wordt immers louter vermeld dat een fitness abonnement sedert 2010 nog geen bewijs is van een relatie.

Deze motivering gaat voorbij aan de kern van dit stuk en aan het betoog van verzoeker. Met huidige stukken nr. 4 wilde verzoeker niet zijn inschrijving in het fitnesscentrum aantonen, doch wel zijn verblijfadres en dus zijn samenwoonst met zijn vriendin.

Door op dit argument niet te antwoorden en dit aspect van de stukken nr. 4 buiten beschouwing te laten, is in de bestreden beslissing niet afdoende geantwoord op de argumentatie en de bewijsstukken van verzoeker.

Dat in de bestreden beslissing verkeerdelijk nog eens 'Just Fun' wordt vermeld en niet 'Just Fit', doet bij de rechtsonderhorige minstens de indruk ontstaan dat men het bij het nemen van de bestreden beslissing niet al te nauw heeft genomen en geen grondig onderzoek heeft willen voeren omtrent de aangevoerde stukken.

Dat de Buzzy Pass geen bewijs is van een relatie, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, is een argumentatie en een motivering die evenzeer totaal naast de kwestie is. Het treinabonnement is uiteraard geen bewijs van een relatie, doch met dit stuk heeft verzoeker willen aantonen dat zijn werkelijk verblijfadres al langer bij zijn vriendin was dan officieel in het rijksregister werd aangepast.

Op dit argument van verzoeker en die relevantie van deze stukken, is in de bestreden beslissing totaal niet geantwoord, hetgeen een schending van de motiveringsverplichting inhoudt.

Verzoeker meent dat hij afdoende heeft aangetoond dat hij sedert meer dan één jaar voor de aanvraag samenwoonde met zijn vriendin en een duurzame waarachtige relatie met haar heeft.

Ten overvloede zijn nog stukken 5, 6 en 7 bijgebracht waar verklaringen van familie en vrienden en e-mail correspondentie tussen verzoeker en zijn vriendin het bestaan van deze relatie bevestigen."

2.2.1. De Raad merkt op dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

2.2.2. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient in casu te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 40ter iuncto 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*
- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.*

Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

- 1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;*

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijlagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijlagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt;

– dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden.”

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 2

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen;

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;”

Artikel 40bis, § 4 van de Vreemdelingenwet stelt voorts:

“§ 4.

De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt op te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervoegen door de in § 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van de familieleden bedoeld in 1° en 2° die te zijnen laste zijn, voorzover zij al naargelang het geval voldoen aan de in artikel 41, eerste lid of tweede lid bedoelde voorwaarde.”

Artikel 40bis, §§ 2 en 4 van de Vreemdelingenwet, samen met artikel 40ter van dezelfde wet gelezen, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de vreemdeling die de partner is van een Belgische vrouw, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belgische vrouw een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en er ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek. Tevens moet worden aangetoond dat de Belgische partner beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, over een voldoende huisvesting en over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt. Indien deze voorwaarden niet vervuld worden, kan er overeenkomstig artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 een beslissing tot weigering van verblijf getroffen worden overeenkomstig de bijlage 20 die desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten omvat.

In voorliggende zaak heeft verweerder geoordeeld dat verzoeker in gebreke bleef een duurzame en stabiele partnerrelatie met V.d.P. aan te tonen.

De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele relatie ligt bij de aanvrager. Bij gebrek aan enig reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen worden overgelegd is de bewijsvoering vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris beschikt echter over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken.

De criteria om vast te stellen of een relatie duurzaam en stabiel is zijn wel uitdrukkelijk door de wetgever bepaald.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.

Verzoeker stelt dat verweerder verkeerdelijk besloot dat zij niet het bewijs leverden dat zij ten minste één jaar, voorafgaand aan de aanvraag – dus reeds vanaf 2 mei 2011– onafgebroken in België hebben samengewoond.

Allereerst stelt hij dat hij een aantal foto's waarop hij staat afgebeeld met V.d.P. heeft overgemaakt en verweerder verkeerdelijk motiveerde dat op deze foto's geen data zijn vermeld. De Raad kan in dit verband slechts vaststellen dat de foto's die in het administratief dossier zijn opgenomen effectief geen datum vermelden. Verzoeker betoogt dat met het juiste softwareprogramma er wel een datumvermelding op de foto's kan gelezen worden. Er blijkt echter niet dat verweerder over een elektronische versie van de aangebrachte foto's beschikte. Van een vreemdeling aan wie gevraagd wordt bewijsstukken aan te brengen mag bovendien worden verwacht dat hij deze stukken in de volgens hem correcte versie neerlegt. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven en de wijze waarop verweerder de foto's waarover hij de facto kon beschikken beoordeelde is niet incorrect of kennelijk onredelijk. Verzoeker toont ook niet aan welk belang hij heeft bij zijn kritiek. Uit de bij zijn verzoekschrift gevoegde foto's, die hij heeft afgedrukt met een datumvermelding, blijkt namelijk dat de oudste foto dateert van 2 juni 2011, zodat deze foto's hoe dan ook niet toelaten een relatie die werd opgestart voor mei 2011 aan te tonen.

Daarnaast wijst verzoeker erop dat hij een Buzzy Pass aanbracht waarop het adres waar ook V.d.P. is ingeschreven wordt vermeld. Dit vervoersbewijs werd evenwel slechts uitgereikt op 29 december 2011, zodat verweerder zonder meer kon besluiten dat dit stuk te recent was om een duurzame relatie te bewijzen.

Verzoeker geeft ook aan niet akkoord te gaan met de wijze waarop verweerder de door hem aangebrachte stukken inzake zijn lidmaatschap bij een fitnessclub beoordeelde. Hij stelt dat uit deze stukken kan worden afgeleid dat hij sedert september 2010 hetzelfde verblijfsadres heeft als V.d.P. Met zijn toelichting maakt verzoeker evenwel niet aannemelijk dat verweerder deze documenten verkeerd heeft beoordeeld. Het gegeven dat verzoeker bij zijn fitnessclub aangaf op hetzelfde adres als V.d.P. te verblijven laat immers niet toe vast te stellen dat zijn verklaring in overeenstemming is met de realiteit. Verweerder heeft in dit verband trouwens gemotiveerd dat verzoekers verklaring van wettelijke samenwoning met een andere vrouw pas in januari 2012 werd geschapt, wat niet wordt betwist. Het gegeven dat verzoekers huidig adres in de bestanden van zijn fitnessclub is opgenomen impliceert ook niet dat hij dit adres ook initieel bij de inschrijving in september 2010 vermeldde. De bemerking van verzoeker dat verweerder de naam van de fitnessclub eenmaal verkeerd heeft weergegeven in de bestreden beslissing doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk en kan niet worden beschouwd als een aanwijzing dat deze stukken niet zorgvuldig werden onderzocht.

Inzake de aangebrachte volmachten die door V.d.P. op 13 november 2011 en 6 februari 2012 werden opgesteld wordt verder niet betwist dat deze, gelet op hun datering, niet van die aard zijn dat zij een stabiele en duurzame relatie kunnen aantonen.

Verzoeker verwijst verder nog naar een aantal verklaringen van vrienden en familieleden en naar e-mailcorrespondentie. Er dient evenwel te worden benadrukt dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van de totstandkoming van de bestreden beslissing geen rekening houden met deze nieuwe documenten die verzoeker voor het eerst voegt bij zijn verzoekschrift. Deze stukken kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

De uiteenzetting van verzoeker laat derhalve geenszins toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.2.3. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoeker ook niet gevolgd worden waar hij stelt dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.2.4. Artikel 52, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 – dat verzoeker ook geschonden acht – luidt als volgt:

“§ 4

Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een "verblijfkaart van een familielid van een burger van de Unie" overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfkaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfkaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfkaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

De Raad kan slechts vaststellen dat verweerder conform voormelde reglementaire bepaling de bestreden beslissing heeft genomen.

Een schending van artikel 52, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 wordt niet aangetoond.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK